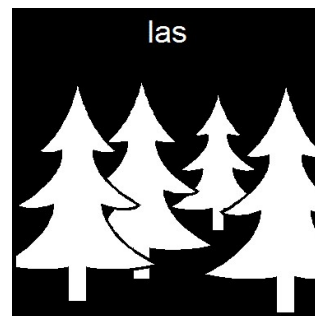

„Leśne obrady” Danuta Ludwiczak

Mieszkańcy lasu pod sosną
zwołują zebranie.
Gdzieś wiosną.

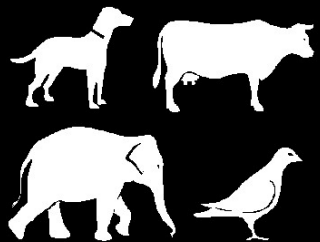

Wieść o zebraniu się niesie
po całym rozległym lesie.

J Zwierzęta

W tym roku przybyli gromadnie,
problemy lasu rozwikłać dokładnie.

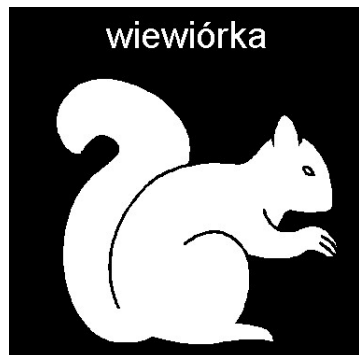
Zebranie otworzył zając:
„Dobro lasu na względzie mając,

pragnę donieść: nasze środowisko
powoli zamienia się w śmietnisko”.

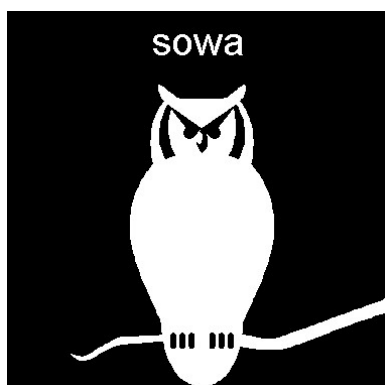

Dzik: „Widziałem jak jeden taki starą lodówkę wystawiał w krzaki”.

Wiewiórka widziała dwa garnki,
czajnik, wiadro, stare firanki.

Sowa: „Jak wiecie, niewiele fruвам,
lecz zmiany od dawna odczuwam.

Polując w nocy, niechcący
wpadłam w zwój drutów kłujących”.

jeż

Jeż: „Mam taki zwyczaj, jak wiecie,
że noszę różne rzeczy na grzbiecie.

Bywała to szyszka lub z liści kołderka,
teraz – kapsel, papierek od cukierka”

Borsuk: „Czy ci ludzie nie mają sumienia
tak traktować nas, leśne stworzenia?”

Powinniśmy uchwalić zawczasu,
żeby ludzi nie wpuszczać do lasu.

Wiem, drastyczne to wydać się może,
ale nam w lesie jest coraz gorzej”.

„Racja, racja – przytaknęły zwierzęta.
O nas dzisiaj nikt nie pamięta.

A może, by ludzi oświecić,
zanosić do ich domów nasze leśne śmieci?